Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 29 18 JULI 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Mijn buurmeisje Rietje is 11 jaar en altijd even vrolijk en vriendelijk. Als ik ergens heen moet met de auto, rijdt ze vaak met me mee. Dat vindt ze prachtig. En in de auto vertelt ze over haar grote zussen en broer, door wie ze natuurlijk schandalig verwend wordt af en toe. Haar zusjes zijn nu allebei van school af en hebben een baantje, en daarbij beleven ze van alles, wat door Rietje in geuren en kleuren en flink aangedikt aan mij overgebriefd wordt.

Gisteren reed ze weer eventjes mee, maar ze was lang niet zo vrolijk als anders. Toen ik haar vroeg wat eraan scheelde, antwoordde ze: „Bah! Ik vind het helemaal niet leuk meer thuis!"

„Nic leuk meer? Hoe komt dat nou opeens? Je moeder is juist zo blij dat ze jou nog thuis heeft. Zij zal je nu vast wel extra verwennen."

„Juist niet!" bromde Rietje. „Mamma is wel blij dat ik nog thuis ben, maar alleen omdat ik haar dan kan helpen met de afwas en bedden opmaken en nog meer van dat nare werk, nu mijn zusjes er niet meer zijn."

Daar schrok ik echt een beetje van. En ik vroeg: „Rietje, geloof je nu echt dat je moeder je alleen maar ziet als een makkelijk hulpje? En het eten dan dat ze voor je kookt, en de kleren die ze voor je wast en verstelt en alles wat je van haar krijgt? Vind je het zo erg om dan wat terug te doen voor je moeder, als ze je dat vraagt? Alles wat zij voor jou doet, is immers niet te vergelijken met het afwasje dat jij af en toe moet doen."

Ja, dat vond Rietje toch ook. En toen ze uit de auto stapte, zei ze met een knipoogje: „Ik zal gauw even m'n dekens rechtleggen, m'n kamer stoffen en m'n boel opruimen. Bent u dan niet meer boos op me?"

„Op kinderen die veel voor hun ouders en anderen over hebben, ben ik nooit boos," verzekerde ik haar.

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANKY SCHUIL, LEEUWARDEN. Hè, wat dom om ruzie te maken om de Donald Duck! Als jullie nu eens om de beurt de Donald Duck het eerst lezen? Lijkt je dat geen goeie oplossing? Je raadseltje kon ik niet oplossen. Wat is het antwoord?

COR VUGTS, BEST. Leuk, dat je me geschreven hebt, Cor, maar krijg ik de volgende keer een hele lange brief van je? Ik ben zo benieuwd hoe oud je bent en in welke klas je zit, of je nog broertjes en zusjes hebt. Tot schrijfs.

GEPKE KEMPENAAR, TWIJZELERHEIDE. Bof jij even, Gepke? Vorige week heeft er net een verhaal van Oma Duck in ons weekblad gestaan. Wat een mooi rapport had je, zeg! Wat ga je na de vakantie doen? Of weet je dat nog niet?

PAULTJE FRITSCHY, BRUNSSUM. Nee maar, Paultje, wat kun jij prachtig tekenen, zeg! Wie heb je getekend? Kwik, Kwek of Kwak? Hij heeft geen petje op, anders had ik het daaraan misschien wel kunnen zien. Dag, Paul!

Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 732, A'dam. Vergeet niet op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres te zetten en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Dag, tot schrijfs!

* * * ONS ZIEKENLIJSTJE * * *

Anko Pier is 5 jaar en al lang ziek. Sturen jullie hem eens een kaartje? Zijn adres is: Dr. Jansenziekenhuis, Kinderafdeling, Emmeloord.

Ria Heesen is 11 jaar en zij moet een poosje in het sanatorium blijven. Ze zou het fijn vinden als jullie haar een brief stuurden. Haar adres is: San. St. Jozefsheil, Julianapaviljoen, Zaal I, Bakel.

Seija Norder is 10 jaar en zij spaart kaarten van het Koninklijk Huis, Swiebertje en Anneke Grönloh en bovendien speldjes. Haar adres is: Sanatorium, Zaal 5, Hellendoorn.

Corrie Petes is 5 jaar en hij moet in een rekverband liggen. Hij spaart foto's van Swiebertje, Lassie en Ivanhoe. Zijn adres is: Kramerstraat 10, Venlo.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 29

Van boven naar beneden invullen: 1. geheel gevuld; 2. twee maal vier; 3. gereed; 4. oud (ouderwets); 5. herfst; 6. nu; 7. een beetje; 8. onbep. lidwoord. Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de bovenste rij hokjes van links naar rechts een woord dat je in deze tijd van het jaar wel heel bekend in de oren zal klinken. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 23 juli 1964 aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet linksboven aan de adreszijde „oplossing 29". Veel succes!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van prijsvraag nr. 22 zijn:

1e prijs: horloge: T. v. d. Werf, Wielweg 6, **Strijen.**

2e prijs: weefdoos: Gerrie Doilekamp, Lindelaan 42, **Diepenheim.**

3e prijs: badmintonspel: Kinderen Hekkenberg, **A'dam-O.**; R. en J. Reumerman, **Rijnsaterwoude**; M. Dredens, **Maastricht**; P. v. Oudenalen, **Ramerik**; J. Warbroek, **Arnhem**; N. v. d. Veen, **Siddeburen**; G. Batterman, **Zuidbroek**; H. Luisman, **Hardenberg**; K. Engel, **R'dam-24**; M. v. Malsen, **Buren.**

Bal: C. v. Leeuwen, **H. v. Holland**; H. Wilbrink, **Tilburg**; A. Brameijer, **Emmeloord**; H. Lekkerkerk, **Gouda**; D. Edixhaven, **Barendrecht**; P. Jonker, **Zaandam**; M. v. Essen, **Spaarndam**; E. Slechuis, **Groningen**; B. v. Deth, **Denekamp**; Sjalu v. d. Beek, **Warnsveld**; C. Buin, **A. Paulowna**; F. Ruys, **Heerlen**; D. Leusen, **Rolde**; R. Smittenaar, **Leiden**; A. Pen, **Post Scherpenzeel**; P. Kieft, **IJmuiden**; D. Lieve, **Oudemalen-Vries**; Otto v. Zanden, **Appelscha**; Elsje Reynen, **Delfgauw, post Delft**; R. Miltenburg, **Schoonhoven.**

De oplossing van prijsvraag nr. 27 luidt: **PAARD.**

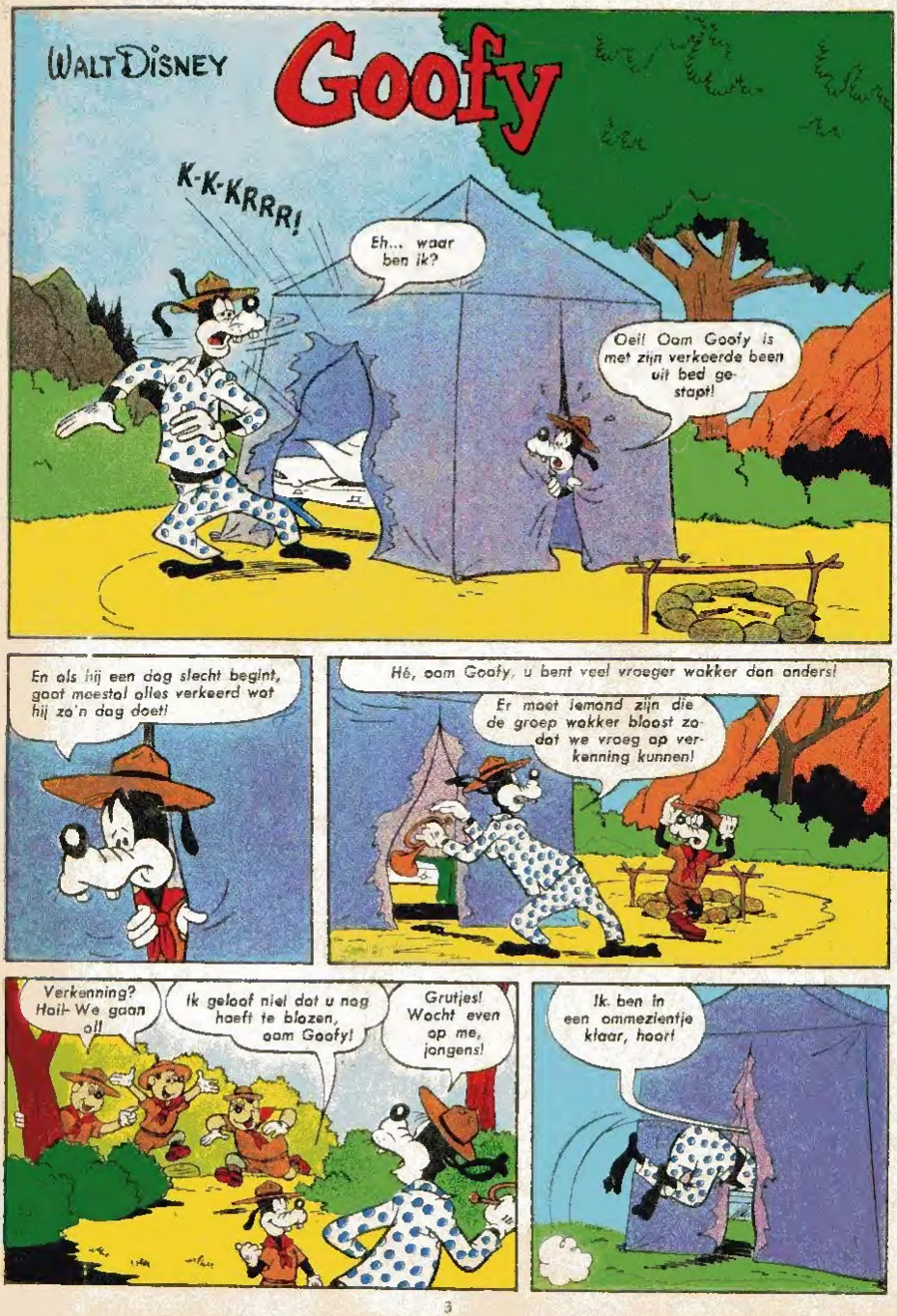
WALT DISNEY
Goofy
K-K-KRRR!
Eh... waar ben ik?
Oei! Oom Goofy is met zijn verkeerde been uit bed gestapt!
En als hij een dag slecht begint, gaat meestal alles verkeerd wat hij za'n dag doet!
Hé, oom Goofy, u bent veel vroeger wakker dan anders!
Er moet iemand zijn die de groep wakker bloost zodat we vroeg op verkenning kunnen!
Verkenning? Hail- We gaan al!
Ik geloof niet dat u nog hoeft te blazen, oom Goofy!
Grutjes! Wacht even op me, jongens!
Ik ben in een ommezientje klaar, hoor!

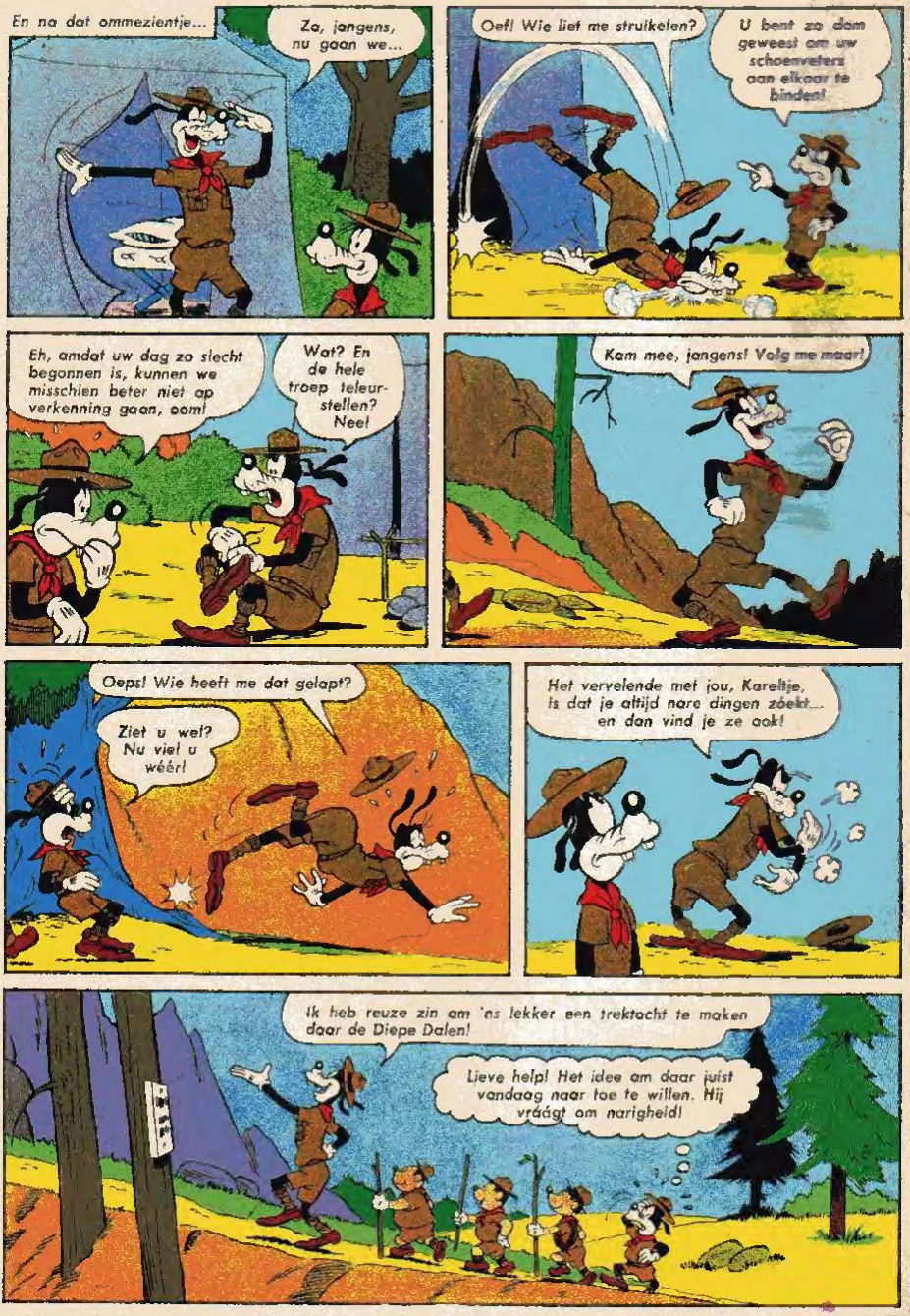
En na dat ommezientje...
Za, jongens, nu gaan we...
Oef! Wie liet me struikelen?
U bent zo dom geweest om uw schoenveters aan elkaar te binden!
Eh, omdat uw dag zo slecht begonnen is, kunnen we misschien beter niet op verkenning gaan, oom!
Wat? En de hele troep teleurstellen? Nee!
Kom mee, jongens! Volg me maar!
Oeps! Wie heeft me dat gelapt?
Ziet u wel? Nu viel u wéér!
Het vervelende met jou, Kareltje, is dat je altijd nare dingen zoekt... en dan vind je ze ook!
Ik heb reuze zin om 'ns lekker een trektocht te maken daar de Diepe Dalen!
Lieve help! Het idee om daar juist vandaag naar toe te willen. Hij vraagt om narigheid!

BLIJF OP HET PAD!
Ik weet wat... ik ga hard vooruitlopen en dan zal ik de richtingaanwijzers op de tweesprong een slinger geven!
Oejoei! Dat gaat niet goed!
HELP! HELP! IK ZIT IN EEN LAWINE!
Bah! Je moet je schamen dat je niet bij ons bent gebleven!
Het spijt me erg! Het was echt niet de bedoeling... willen jullie me een touw toegooien?
Hier! Pak hem stevig vast!
Dank u wel, oom Goofy!
Ik hoop dat dit een lesje voor je was!
Dat was het oom!

Vooruit! Op verkenning!
Ik moet vlug iets doen anders komen we op het pad naar de verraderlijke Diepe Dalen!
Hmmm, ja... ik zal hun aandacht afleiden!
GRAZIGE WEIDEN
DIEPE DALEN
Kijk! Kijk! Iets vreemds in de lucht!
Wat?
Ik zie alleen maar blauwe lucht en zon!
Ja, 't was al te laat!
Je doet een beetje vreemd vandaag, Karelttje! Ben je soms niet erg lekker?
(Pff!) Eh... ik voel me véél beter!
Gaat u voor, oom Goofy!
Ja, natuurlijk!
Oom Goofy zal wel verrast zijn... maar de Grazige Weiden zijn veel veiliger!
Hellepie! Dat had ik kunnen weten!

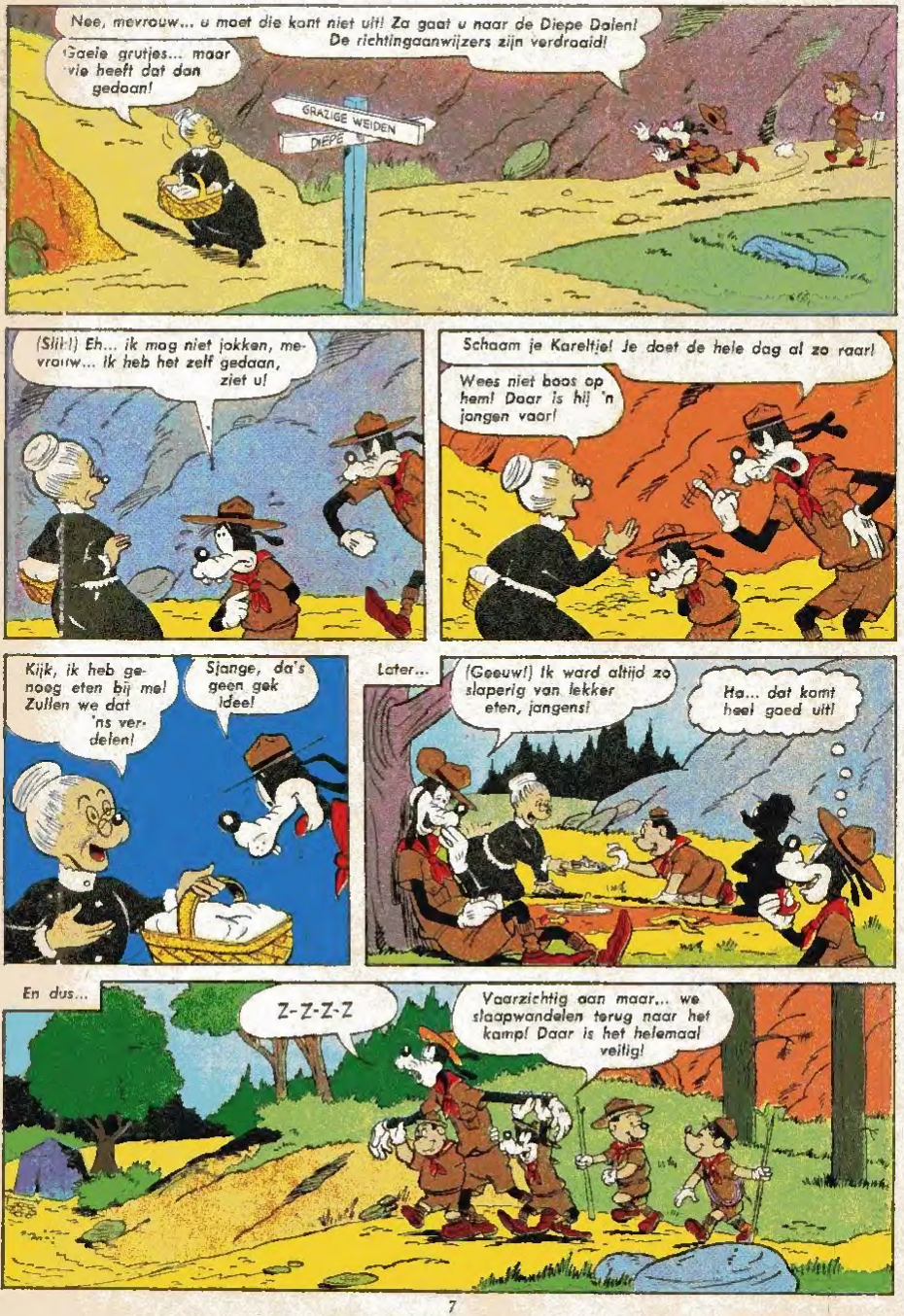
Nee, mevrouw... u moet die kant niet uit! Za gaat u naar de Diepe Dalen! De richtingaanwijzers zijn verdraaid!
Gaele grutjes... maar wie heeft dat dan gedaan!
GRAZIGE WEIDEN
DIEPE
(Slik!) Eh... ik mag niet jokken, mevrouw... Ik heb het zelf gedaan, ziet u!
Schaam je Kareltje! Je doet de hele dag al zo raar!
Wees niet boos op hem! Daar is hij 'n jongen voor!
Kijk, ik heb genoeg eten bij me! Zullen we dat 'ns verdelen!
Slange, da's geen gek idee!
Later...
(Geeuw!) Ik ward altijd zo slaperig van lekker eten, jangens!
Ha... dat komt heel goed uit!
En dus...
Z-Z-Z-Z
Voorzichtig aan maar... we slaapwandelen terug naar het kamp! Daar is het helemaal veilig!

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Grrrrrr! grrrrr! Ha, nu zal ik jullie dan eindelijk 'ns te pakken krijgen!
Hoe zou het toch kamen dat de Grote Boze Wolf opeens zo hard kan lopen?
Ik geloof naait dat we nog op tijd thuis zullen zijn, broertjes!

Vlug! Vlug! Loop zo hard als je kunt! Ik zal de deur wel open houden!

BOIING!

Bah! Bah! En nog eens bah!

Voelt u zich misschien niet helemaal in orde, vader?
Stel niet van die domme vragen! Waarom zou ik niet lekker zijn?

Ik heb m'n buik vol van die afschuwelijke biggetjes! Ik geef 't op! Ik heb alles geprobeerd wat ik maar kon bedenken en het lukt me nooit!
Ja, alles! Werkelijk alles heb ik geprobeerd! Eerst heb ik vollen vaar ze gezet...
... daarna heb ik geprobeerd of ik ze door middel van een raket te pakken kan krijgen...
... toen heb ik 'n poging gedaan door de schoorsteen hun huis binnen te komen...
...ik vermomde me op allerlei manieren, maar ook dat hadden ze door...
... en tenslotte heb ik me weken geoefend in hard lopen en nog heb ik ze niet kunnen vangen!

Wat mij betreft kunnen de biggetjes van nu af aan alles doen wat ze willen! Ze hoeven niet bang te zijn dat ik ze weer ochternakom!
Maar dat is een fantastisch gaed idee, vader!

Dat moet ik de biggetjes onmiddellijk vertellen! Maar ik denk niet dat ze het zullen gelaven!

Grutjes, wat kijk je vralijk, Wolfje! Heb je de hoofdprijs in de laterij gewannen?
Nee, dat niet! Maar ik heb wel goed nieuws voor je!

Kom maar gerust naar buiten! Jullie hoeven nooit meer bang te zijn dat vader zal proberen jullie te vangen!

Heeft hij te veel gegeten en kan hij daarom niet meer hard lopen?
Of is hij za moe von het hardlopen dat hij niet meer uit zijn bed kan komen?
Of kan hij niet lopen omdat hij een pak slaag van meneer Beer heeft gehad?

Hij geeft het op, want hij kan jullie toch niet vangen! Is het niet fijn dat jullie nu overal kunnen spelen?

Het is prachtig weer! Nu kunnen we dan eindelijk een hele dag in de zon spelen, broertjes!

Ben je er heel zeker von dat dit niet weer een van je vaders streken is, Wolfje?
Ja, echt, Knarl Deze keer is het werkelijk waar!

Dat we nu toch zomaar in het hele bos kunnen spelen!
Weet je dat ik het haast niet durf te geloven, Wolfje?
Als jullie meegaan, kunnen jullie zelf zien dat vader echt meent wat hij gezegd heeft!

Nu kunnen we eindelijk oak eens bij jou thuis komen spelen!

Goede morgen, meneer Wolf! Vindt u het ook zulk moai weer?

Dag, biggetjes! Jo, het is wel lekker!
Ik begrijp er geen sikkepit von! We staan vlak bij hem, maar het lijkt wel of hij ons niet eens ziet!

Zol ik je eens wot zeggen, Knor! Ik vind dit gewaon griezelig!
Kom, laten we een beetje rond goan huppelen! Door heeft hij noort tegen gekund! Ik ben benieuwd!

Wie is er bang voar de Grote Boze Wolf! Wij zijn niet bong! Wij zijn niet bong!

Een paor dogen later . .
Wot heerlijk om te vissen zander dat we bang hoeven te zijn voor de Grote Boze Wolf!

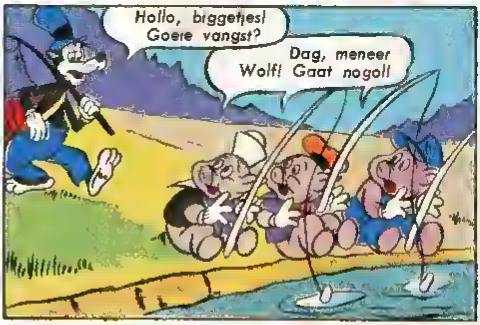
Hollo, biggetjes! Goere vangst?
Dag, meneer Wolf! Gaat nogoll

Nou, ik zie jullie nog wel 'ns, biggetjes!
Dag, meneer Wolf! Tot ziens maar weer!

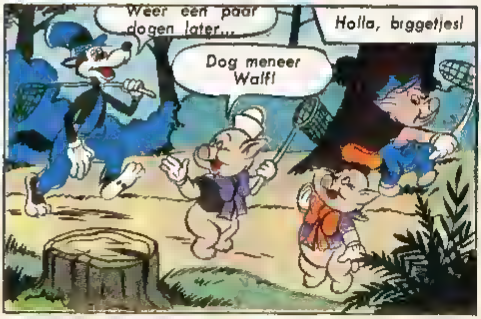
Weer een paor dogen later...
Hollo, biggetjes!
Dog meneer Wolf!

Tot kijk maar weer, biggetjes!
Dag, meneer Wolf!
En weer 'n paar dagen later...
Dag, biggetjes! Alles goed met jullie?
Ik verveel me een ongeluk! Die vervelende spelletjes hangen me de keel uit!
Daar komt de vader van Wolfje aan! Dag, meneer Wolf!
Dag, meneer Wolf! Tot de volgende keer!
Ja, we zien elkaar nagal ns hè?
En 'n paar weken later...
We vervelen ons zo verschrikkelijk! We hebben niets te doen, Knor!
Ik geloof dat jullie niet helemaal in orde zijn! Jullie zijn ponden afgevallen de laatste tijd! Dat past een biggetje niet!
Nou, heb je jezelf al bekeken? Er is von jou ook haast niets meer over!
Ja, dat verwondert me niks! Ik heb al weken lang helemaal geen trek in eten meer!
Het lijkt me het beste dat we alle drie ns naar de dokter gaan! Misschien weet hij iets om onze eetlust op te wekken!
En intussen...
Vader, u ligt nou al bijna twee weken op bed! Komt u er niet uit?
Welnee, waarvoor zou ik uit bed moeten komen?
Maar als u zo blijft liggen wordt u misschien wel ziek, vader! U begint de laatste tijd tenminste knap dik te worden!
Geen wonder! Als je de hele dag niets anders dan bonen eet en geen beweging krijgt, word je van zelf een gestopte worst!

Als u nou 'ns hautjes ging hakken, vader! Dan krijgt u in ieder geval wat lichaamsbeweging!
Bah! Waar praat je over? Hau je mand, alsjeblieft!

Het lijkt me het beste dat u maar eens naar de dakter gaat, vader! Die zal er wel raad op weten!
Naar de dakter? Ik? Welke Wolf zal het nou ooit in z'n hoofd halen om naar de dakter te gaan? Laat me niet lachen, Walfje!

Maar vader, ik maak me echt zorgen over u. Hebt u al eens in de spiegel gekeken? Ik heb nog nooit zo'n dikke wolf gezien als u! Heus waar!
Dus ik ben te dik? Goed ik zal naar de dakter gaan, omdat jij het wilt!

Dag, biggetjes!
Dag, meneer Wolf!

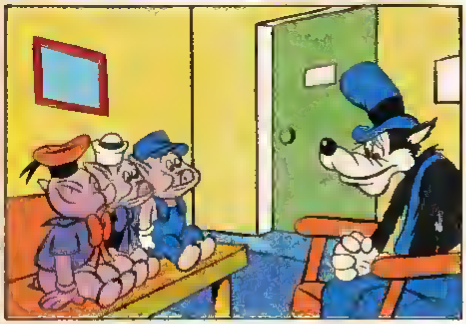

De volgende patient is aan de beurt! Wilt u misschien binnenkomen?

Ik kan niets vinden! Jullie zijn kerngezond! Maar misschien vallen jullie wel af, daardat jullie iets dwars zit! Ik zal proberen erachter te komen door jullie in slaap te brengen!

En nu moeten jullie me alles uit je verleden vertellen! En ga daarvoor zover mogelijk terug in je herinnering! Zo ver mogelijk—

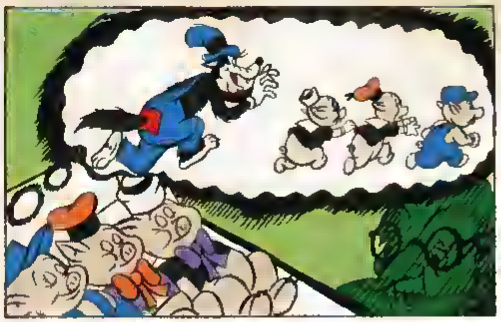

Nou, het is gebeurd! Op dit briefje staat hoe jullie je weer fit kunnen gaan voelen! Volg dit voorschrift op, anders sta ik niet voor jullie gezondheid in!

Als jullie me nog eens nodig hebben, kom dan gerust weer langs Wil de volgende patient binnenkomen?

Ik kan niets vinden! Uw hart is in orde, uw lever werkt goed, met uw longen gaat het ook prima en ook uw maag mankeert niets!

Het zal me niets verwonderen als u iets dwars zit! Als ik dat weet kan ik u ook zeggen wat u eraan doen moet! Daarvoor moet ik u in slaap brengen

En nu moet u me alles vertellen wat er in uw verleden is gebeurd! Ga zover mogelijk terug in uw herinnering ..

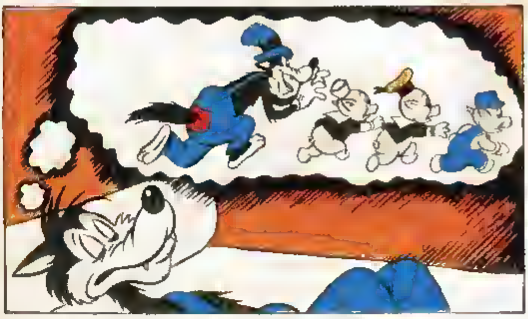

En op dit briefje staat wat u moet doen om van uw klachten af te komen! Als u dit voorschrift niet opvolgt zou u weleens ernstig ziek kunnen worden!

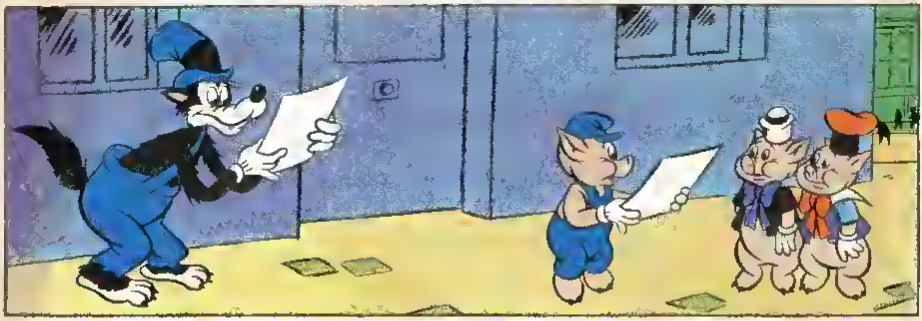

Jullie hebben veel te weinig lichaamsbeweging en een veel te makkelijk leventje. Jullie moeten je weer door de wolf achterna laten zitten.
U heeft veel te weinig lichaamsbeweging en een veel te mak elijk leventje. U moet de biggetjes weer achterna gaan zitten

Grrrrrr! Grrrrrr! Wacht maar! Ik krijg ze wel te pakken!

Zet het maar vast op een lopen! Dan hebben we een voorsprong!
Nou, broertjes, het is weer zover! We mogen weer rennen!
Hoera, jongens! Daar komt de Grote Boze Wolf al aan!

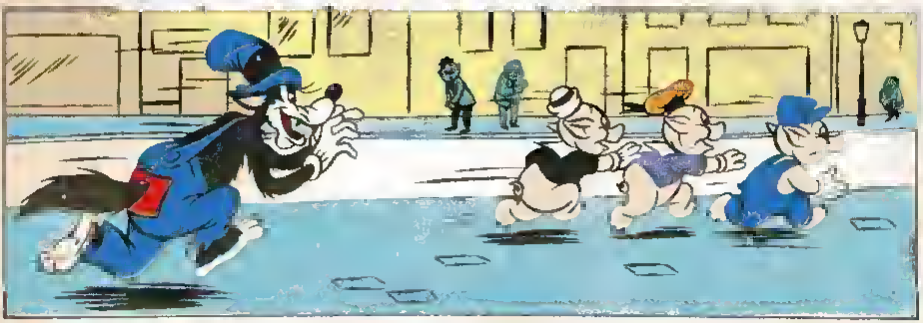

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

geschreven door WIM MEULDIJK

illustratie JAN WESSELING

WAT ER GEBEURDE

Er is een zonderlinge meneer aangespoeld op een ijsschots in het havenstadje, waar Pipo en zijn gezin net voorstellingen wilden gaan geven. Ook de pareldieven Snuf en Snuitje zijn in de buurt en luisteren af wat er met de drenkeling in Pipo's woonwagen besproken wordt. Volgens een dokter lijdt de man aan de omgekeerde bibberitus, dat betekent dat hij rilt van de warmte en zich gezond voelt als het koud is! Als ze de man verder uithoren blijkt het een prins te zijn. Prins Broesnof Njet Niksnie van het Room-ijse Rijk . . .

3. TERUGREISPLANNEN

PETRA kijkt uit het raampje, maar de vermomde professor, die ze herkend heeft als Snuitje de kleine pareldief, is al verdwenen.

„Opgeruimd staat netjes," zegt Pipo. „We trekken ons verder niets aan van die malle petat, hij zal wel wegblijven, want er is hier niets te halen of te stelen, we zijn zo arm als de mieren!"

„Jaja," zegt Mammaloe, „we hebben wel andere dingen aan ons hoofd. Pipo, wat doen we nu met die bibberprins? Ik weet echt niet wat we moeten beginnen met iemand die het liever koud heeft dan warm!" Pipo vindt ook wel dat er nu eindelijk eens een verstandig woordje met de vreemde kostganger gesproken moet worden. „Waarde hoogheid van een ijsprins," zegt hij tot prins Broesnof, „het is aardig dat je een grote beloning uitlooft voor de mensen die je terugbrengen naar je poolland, maar wij zijn kermismensen en geen reisvereniging!" Prins Broesnof neemt een slokje ijswater en knikt. „Broets!" roept hij dan. „Gij kermislieden! Veel reizen! Komt goed uit! Gij zwerven met deze kar-wagen naar mijn land! Hele goed! Broets!"

„Hoho," zegt Pipo. „Ik ken de wereldbol zo langzamerhand op mijn duimpje, meneertje! Overal ben ik geweest, maar naar de noordpoolstreken ga ik niet, want daar woont geen publiek dat om Pipo's malle kunsten kan lachen! Bij jou wonen alleen maar ijsberen en zeehonden, en die spartelen de hele dag in het ijswater en hebben geen belangstelling voor circus-clowns!"

De man uit het Noorden neemt een brokje ijs uit een schaaltje, maalt dat krakend plat tussen zijn kiezen en staat dan op. „Warmbloedige zuiderlingen maken grote domfout!" roept hij plechtig. „Zij denken dat zij weten alles van poolstreken! Denken er wonen alleen ijsberen en andere beestdieren! Broets! Dom! Zou ik regeren over kale sneeuwland zonder mensen? Haha! Hihi! Hoei!" De prins lacht ijzig en er waait een kille luchtstroom door de woonwagen. Maar Pipo, Mammaloe en Petra schuiven toch dichterbij, ze begrijpen dat er nu iets bijzonders komt. Buiten de woonwagen schuift Snuf ook dichterbij. Hij is er door Snuitje op uitgestuurd omdat het nu zijn beurt is om af te luisteren. Het is handig voor die boeven, dat het raampje open moet staan, zo kunnen zij alles gemakkelijk horen.

Prins Broesnof eet nog een stukje ijs, slaat dan op de tafel en roept: „Mij prins van Room-ijse rijk! Verborgen land in poolstreek! Wonen zevenduizend mensen! Allemaal echte Roomijzen! Zijn zeer gelukkig! Broets!" Petra zoekt dadelijk haar schoolboeken en haar atlas op maar een land dat Room-ijzie heet, kan ze niet vinden! „Sapperdeflap!" zegt Pipo. „Ik dacht dat alle plekjes op onze aardbol al een keertje ontdekt zijn, maar nu komt zo'n koninklijke snuiter op z'n ijsschots aanspoelen en vertelt me iets over een verborgen land met poolbewoners! Het is heel wonderlijk!" Mammaloe begint vast met „nee" te schudden. „We gaan er niet naar toe," zegt ze. „Wat doe je in de kou? Een mens krijgt er kippevel en als je het wasgoed buiten hangt, bevriest het gelijk. Dat is niet handig." Ja, Mammaloe zegt dat nu wel, maar ze weet dat Pipo toch niet meer tegen te houden is,

want zijn neus is gaan glimmen van de voorpret. Een reis naar een onbekend land, dat is net iets voor een avontuurlijke clown! „We moeten onze mensenplicht doen," zegt Pipo. „Dit prinselijke bibbermeneertje moet teruggebracht worden naar zijn land. Er gaat geen schip, geen trein en geen vliegtuig naar dat koude land en daarom gaat er wel een woonwagen naar toe! Mammaloe, je neemt maar een boel erwtensoep in huis, we gooien de laadruimte vol met elerkolen voor ons potkacheltje en dan kunnen wa vertrekken!"

Mammaloe en Petra gaan avan het stadje in en kopen warma winterjassen en een kleed om het ezeltje Nononono in het poolgebied warm te kunnen houden en ondertussen ook op reis te kunnen gaan, achter de woonwagen van Pipo aan naar het onbekende ijs-land! „Ohoh!" jammert Snuf „Wat moet je nou met die ouwe r-rammelkar, Snuitje! Op de eerste bergbobbel zakken we dw-dwars door alle wieltjes heen! We weten n-niet eens de weg, want Pipo heeft die ijsprins in zijn w-woonwagen!" Maar Snuitje is erg slim. „Een ijsprins, dat zei je," snauwt hij „Let dan op, man! Pipo heeft hem de langste tijd in zijn bezit gehad! Moet je opletten wat er achter deze auto hangt!" Snuf kijkt naar het aanhangwagentje en zijn mond valt wijd open. „Oooh," zegt hij „Een heel ijskarretje! Mag ik er een v-van een dubbeltje, meneer de ijsman Snuit? Haha, wat moeten

Hij eet twee ijsjes van een kwartje achter elkaar op, maar als hij om een derde ijsje vraagt, zegt Snuitje vlug „Hoho, hoogbeid, eerst instappen, joh! Wij zullen je wel terugbrengen naar je ijsland en dan kun je onderweg zoveel ijs te eten krijgen als je maar wilt! Bij ons zal je het beter hebben dan bij die armoedige clown. Stap maar in!" Prins Broesnof weet niet dat Snuf an Snuitje slechte mannen zijn. die alleen maar aan de beloning denken Hij stapt bij de boaven in de auto, Snuf geeft vol gas en ze suizen het plein over en weg! Pipo komt uit een kolenwinkel en Mammaloe en Petra dragen de warme jassen die ze in de stad gekocht hebben en ze komen tegelijk de hoek om. „Kijk nou eens," roept Pipo ‚Ons ezeltje begint al te lopen! Wacht, Nononono, waarom heb je zo'n haast? Is er iets?"

Ze springen in de woonwagen en ontdekken meteen de verdwijning van Prins Broesnof! Van een paar vissers horen ze wat er gebeurd is „Snuf en Snuitje!" roept Petra „Zie je nu wel, papa!" Pipo zegt niets meer, hij springt op zijn stuurplaats, grijpt de teugels en roept ‚Vooruit met de voetjes, Nononono! Vlug! We gaan naar het hoge noorden, een ijselijke strijd is begonnen!"

rent Snuf terug naar Snuitja en verteit hem alles wat hij afgeluisterd heeft!

‚Net wat ik dacht," zegt Snuitje- „Dus die clown wil zélf de grote beloning van de prins verdienen! Het is een hebberige man, maar als er beloningen uitgedeeld worden, zijn Snuf en Snuitje ook in de buurt, reken maar!" „Hoho, Snultje, kleine muis, ' zegt Snuf „Je h-hebt het niet g-g-juist begrepen, jongen! Om die beloning te v-verdienen, moet m-men die ijsprins helemaal t-terugbrengen naar zijn ijskouwa land! Dat is een halve wereldreis door de r-ruwste streken met storm en t-tegenwind! Niks voor ons! Abah!" Dan pas ontdekt Snuf dat hij tegen de lucht heeft staan praten, want Snuitje is weggelopen Een eindje verdorop heeft hij een garage ontdekt an als Snuf hem achterna rent, is het te laat- Snuitje heeft een oude suto gekocht om we daar nu mee?" Snuitje zegt dat Snuf nergens aan moet komen Hij ziet in de verte Pipo de woonwagen verlaten om nog een zak kolen te gaan halen. „De kust is vrij" slst hij „Alleen die ijsprins is in de woonwagen!" Vlug rijdt het tweetal in de ouda auto met de ijskar-aanhangwagen het plein over naar de kermiswagen Het ezeltje Nononono begint waarschuwend te balken, maar de pareidieven houden zich doof; ze voeren het plan uit dat Snuitja verzonnen heeft „Lekker ijs!" beginnen ze te roepen „Alhier geheel gratis voor ijsprinsen! IJskoud! Nu kun je rillen! Extra bibber-ijs voor koninklijke koukleumen! Hier moet je zijn!" De list werkt direct, de daur van de woonwagen vliegt open en Prins Broesnof Njet Niksnie van Room-ijzié wipt naar buiten „IJskoud ijs!" roept hij „Broets! Geef hier! Mij stikken van de hitte!"

volgende week

VAN WIE IS DE PRINS?

WALT DISNEY

Donald Duck

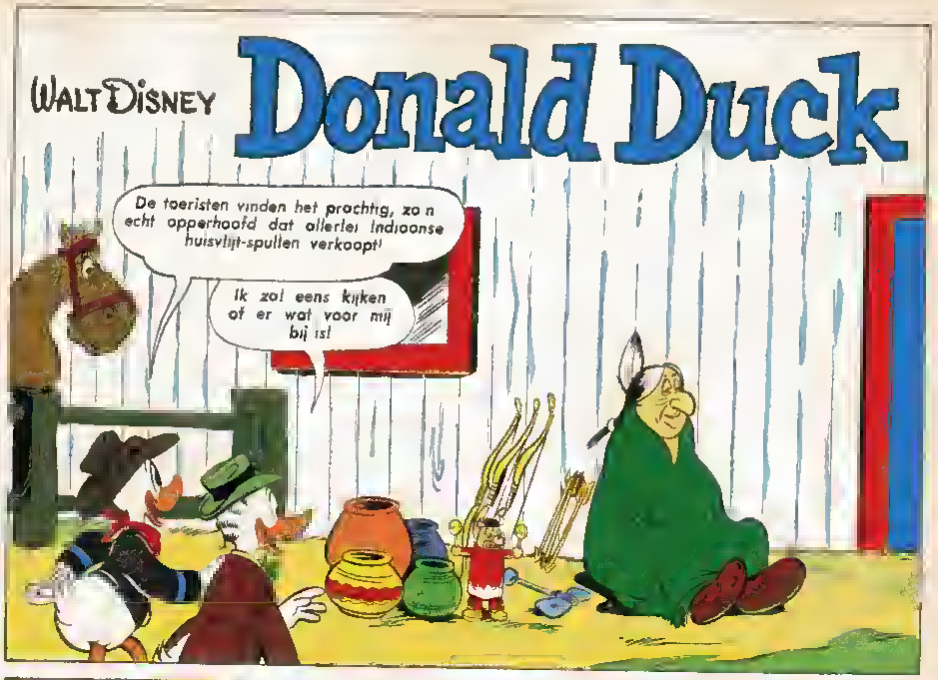

Praat niet over dingen waar je niets van afweet!
Er is niets waar ik niets van afweet, nietsnut!
Jongens, geen ruzie maken! Ik heb jullie hulp nodig!
Wat is er dan, ama?
Ik heb ander het rijden een kostbare broche verloren! Het was nog wel een erfstuk!
Wie hem vindt, krijgt een van mijn beroemde appeltaarten met chocoladevla!
Hmmm! Met mijn geluk heb ik 'm zo!
Hé! Kalm! Ik heb ook best zin in die taart!
Jij, Donald? Laat me niet lachen, alsjeblieft!
Ik ga gebruik maken van zo'n pop! Ik zal je bewijzen dat je geluk brengt!
Ga je gang! Maak jij jezelf maar wijs!
Hier is je gelukspop en als extraatje deze plaagveer van de kalkoen!
Plaagveer? Waar is die voor?
Om dit vriendje van je met grote mond les te leren. Steek die veer aan hem en hij niets dan pech hebben!
Maar! Bedankt!

Even later...
Begin er maar niet aan, Donald. Oma heeft haar broche hier vlak in de buurt verloren en ik vind 'm vost eerder dan jij!
Ik kan 't altijd proberen!
Kijk eens naar die mooie zonsondergang!
Hè?
Heb je last van de warmte?
Zonsondergang midden op de dag?
Mijn horloge loopt voor, denk ik!
HELP!
HHHHHH!
Haha! Die kalkoenveer begint al te werken!
Door begrijp ik niets von! Ik, met mijn geluk, von een paard geworpen!
En ik bleef zitten, dank zij mijn gelukspop!
Poeh! Waarschijnlijk was het alleen maar een teken dat ik hier moet gaan zoeken!
Tae maar! Ik ga de heuvels in!
Sufferd! Ik wacht hier rustig tot de broche naar me toe komt rollen!

Au-ae-ae-ae-ae! Ik kan beter opstaan! Dit is een mierenhoop!
Hae is 't mogelijk! Eerst dat paard en nu dit weer! Zou het met mijn geluk gedaan zijn?
Als ik kans wil maken op die appeltaart kan ik beter aan de slag gaan!
Een warm half uur later.
Pfff, wat een hittel Ik zal me zelf wat koelte toe waaien!
Wat? Een plaagveer van een kalkoen! Vandaar die tegenslag! En ik weet wie me dat ding heeft bezorgd!
Donald! Donald!
Oei! Misschien heeft Guus de brache gevonden! Misschien is die pop toch waardeloos!
Eh.. (slik).. heb je de brache gevonden?
Nee, maar wel wat anders!
Dit, stiekemerd! Dat ding heeft me een haap pech bezorgd!
Ik docht dat je daar niet in geloofde?

Nee, neem jij 't!
Nee, hou dat ding!
Hier, pak aan!
Oei! We mogen hem geen van beiden hebben, geloof, ik!
GRITS!
Die domme vogel gaat zijn nest ermee aankleden. Kijk maar!
't Zal hem spijten!
KRRRAK!
Zie je wat ik bedoel?
Geloof je nog steeds niet in Indiaanse tovermiddelen?
Gaed! Hun pech-middelen werken in ieder geval!
Maar hun geluksfoefjes zijn snert! Kijk!
Wat?
Hé, kom terug jij, met m'n gelukspoppetje!
Hahaa! Ik hoop dat 't hem meer geluk brengt dan jou!

Hé, die rat komt er weer aan!
Misschien brengt-te je een dank betuiging!

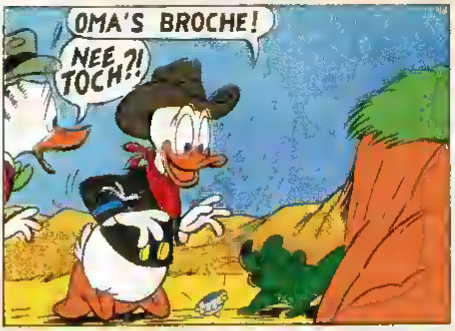
OMA'S BROCHE!
NEE TOCH?!

Haeral Dat was een ruil-rat. Die nemen nooit iets weg zonder er wat voor terug te leggen!

Nou, Guus? Dat Indiaanse geluks-poppetje heeft toch gewerkt! Waar blijf je nu met je praatjes?
Tja...

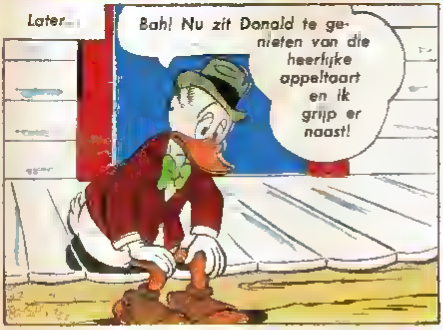
Later...
Bah! Nu zit Donald te genieten van die heerlijke appeltaart en ik grijp er naast!

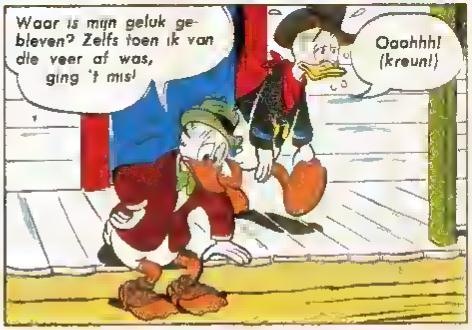
Waar is mijn geluk gebleven? Zelfs toen ik van die veer af was, ging 't mis!
Oaohhh! (kreun!)

Donald? Wat is er met je?
Die taart was heerlijk! Veel te heerlijk! Mijn maag is er volkomen van in de war!

Haha! Laat ik nu toch nog geluk hebben! Die taart had ik vast ook helemaal opgegeten!

GEWEERSCHOTEN

GEORGETOWN, het grensstadje, gelegen aan de ingang van de kloof die toegang verleende tot het Indianengebied, verkeerde in uiterste staat van waakzaamheid en verdediging. De vrijwillige burgerwacht bezette de rotsen aan weerszijden van de kloof met de uitdrukkelijke opdracht, er niemand door te laten — en zeker geen roodhuiden, want zij hadden de ziekte veroorzaakt.

Die gloeiendhete ochtend zat Jonathan, de veertienjarige lummel van de wasvrouw madam Plons, als voorste uitkijkpost tussen de rotsen boven de kloof. Zijn geweer lag voor gebruik gereed, gestut in een spleet, hij verveelde zich en af en toe spoog hij naar mieren, die over de rotsen kriewelden.

Plotseling keek hij op en zijn spits, mager gezicht kreeg de uitdrukking van een jagende wezel. In de verte uit de richting waarin de kloof zich slingerde, was iets als een kogel de lucht in geschoten. Het was een berghavik, zijn kreet joeg als een pijl door het hart van de stille. Bliksemsnel werkten Jonathans hersens. Hij was geboren en getogen in de wilde natuur en kende de taal van de dieren en vogels op zijn duimpje. Even zocht hij met zijn blik de richting, toen gleed hij snel en geluidloos op zijn blote voeten de rotsen af, geen hagedis had het hem verbeterd. Op de bodem van de kloof gekomen trok hij zijn mes en plantte dit dwars op de lengterichting van de kloof in het zand. Op die manier deelden de trillingen in de bodem zich beter mee aan het lemmet, dat hij vervolgens voorzichtig tussen de tanden nam. Hij sloot de ogen om zich beter te kunnen concentreren. En toen voelde hij wat hij had verwacht: de nauwelijks merkbare doch

WAT VOORAF GING

Het gerucht gaat dat in het dorp der berg-Cherokees een vreselijke ziekte is uitgebroken. Het leger heeft het gebied afgesloten, niemand mag erin of eruit, en de kolonisten die zich daarbinnen bevinden, worden in stilerijl in veiligheid gebracht. De McKee's in hun afgelegen Naamloze Vallei weten nog van niets. Maar al spoedig zullen zij in het drama betrokken worden.

de NAAMLOZE VALLEI

onafwijsbare trilling die door de grond ging — er naderden paarden! en het waren paarden met onbeslagen hoeven, Indiaanse mustangs dus

Snel klom Jonathan terug naar zijn geweer. Het volgende ogenblik dook hij bij de mannen op die zo'n twintig meter verder naar achteren tussen de rotsblokken zaten

„Indianen!" fluisterde hij, wijzend in de richting. „Een kleine troep." Meteen was het of ar een strakgespannen snaar in de hemel trilde

Driftig wisten de mannen het zweet uit hun gezicht; zij krabbelden overeind en grepen hun geweer stevig vast. „Denk 'r om, vrienden," riep Manke Adamson, de molenaar, die de leiding had over deze bewakingsafdeling, „niet schieten voordat ik het bevel ertoe geef! En jij," wendde hij zich tot Jonathan, die ze als Manusje-van-alles misbruikten, „ga als een haas naar het hoofdkwartier an meld meester Brand dat er Injuns op komst zijn!"

Door de kloof naderden nietsvermoedend zes Indianen, die ieder een reserve-mustang bij zich hadden, afgeladen met pakken bont voor de ruilhandel. Hun gezicht stond stuurs. Zij badden last van jeuk en krabden zich ongedurig. Dof klopten de paardehoeven in het zand. Hoog sloten de steile wanden van de kloof ben in. Zij keken zelfs niet op- toen met een plotselinge, felle kreet een berghavik boven hun hoofd zichzelf de lucht in keilde.

Zwijgend en krabbend reden zij voort, stapvoets, zich ven geen kwaad bewust.

„Hält knalde een ruwe stem de stilte kapot. „Geen stap verder of er wordt geschoten!"

Beduusd toomden de Cherokees hun paarden in. Boven zich zagen zij een man tegen de witgloeiende hemel afgetekend, die zijn geweer dreigend op hen richtte. En dat niet alleen- aan alle kenten priemden geweerlopen tevoorschijn, die alle naar hen wezen.

Zij begrepen er niets ven. De voorste Indiaan hief langzaam zijn rechterarm op en bracht, met de open handpalm naar voren, bet vredesteken. Het werd niet beantwoord.

Integendeel, de blanke maakte een ongeduldige beweging met zijn geweer. „Keer terug naar waar jullie vandaen komen, Cherokees. Wij wensen niet besmet te worden met die smerige ziekte van jullie!"

„Die ene krabt!" schreeuwde een overslaande stem. Het was Duitendief Dirk, de bazaarhouder met zijn kalkoenekop, hij slikte van de zenuwen, zodat zijn enorme knobbel ven een adamsappel op en neer joeg. „Ze zijn al besmet! Laat ze weggaan! Laat ze weggaan of ik schiét ze weg!"

Onzeker, geërgerd, aan de ene kant besluiteloos en aan de andere kant snel boos wordend, keken de roodhuiden naar al die geweerlopen en vijandige gezichten. Wat hadden de bleekgezichten toch? Zij kenden hoogut enkele woorden van de taal der blanken en slechts een enkeling onder dezen kende wat van bún taal, voor de rest onderhielden zij zich met gebaren.

Wat er met ziekte en besmetting bedoeld werd, wisten zij niet — zij merkten alleen, dat zij op een onbeuse wijze werden bejegend en teruggestuurd.

Die bleekgezichten gedroegen zich alsof zij heer en meester waren over deze gronden, terwijl het de grondan der voorvaderen waren. Driftig tastte reeds een jonge opvliegende Cherokee over zijn schouder naar zijn pijlkoker. Dit gebaar bracht Duitendief Dirk helemaal ven de kook en zonder het bevel van Menke Adamson af te wachten, brandde hij in paniek los. De kogel zoefde over het hoofd van de jonge Cherokee en spatte op de rots uit elkaar.

Het volgende ogenblik had Duitendief, die koortsachtig zijn geweer wilde herladen en zich daarbij teveel bloot gaf, een pijl door zijn arm, waarop hij als een stier begon te brullen. „Ik sterf, ik sterf!"

Een ware heksenketel barstte los. Iedereen schoot op iedereen, kogels en pijlen snorden elkaar als nijdige borzels voorbij. De paarden raakten in paniek, steiger-

Door
TIM MARAN

Illustratie:
HANS KRESSE

den en draaiden zich om, sprongen alle kanten op
Daardoor konden de bleekgezichtan niet goed richten en de roodhuiden evenmin, maar ze raakten wel flink woedend op elkaar Da Indianan, die wel inzagen dat zij in de minderheid waren en in de kloof opgesloten zaten als vissen in een fuik, trokken zich terug Onder het uitstoten van bloedstollende wraak- en krijgskreten stormden zij weg, vastbesloten hun broeders op te halen en dan terug te komen om met de moordlustige bleekgezichten af te rekenen
Gaorgetown, opgeschrikt door het gaknal van geweerschoten bij de kloof, hadden al sinds de oude dagen der Indianenoorlogen niet zo'n opwinding meegemaakt Mannen met hun gewaer onder de arm en vrouwen met haar kinderen ondar de arm, botsten op straat in volla vaart tegen elkaar op Honden blaften als dolgeworden, da katten van de dames Brian maakten van de verwarring misbruik om de biefstuk op te eten die juffrouw Agaath vers had gehaald Het was een rauze janboel die nog meer werd vararegard doordat enkele in paniek geraakte bewoners in het wilde weg hun geweer in de lucht afschoten En toen Duitendief Dirk die met de pijl in zijn arm nog best kon lopen, doch het verkoos om in schilderachtige houding het stadje te worden binnengedragen, met kwijnende stem om meester Brand rlep om zijn testament op te maken, was da boot helemaal aen

DIT was de aenlaiding Maar zoals bliksemschichten elkaar in een stormhemel echterna sitten zo volgden de rampzalige gebeurtenissen elkander thens op
Razand van toorn, met verlies hunner pakpaarden en bontpakken, stormden de Cherokees de lange weg terug naar hun dorp bij het Pee-Koo-heani-meer Zij zwaaiden met hun bogan in de iucht en voor het eerst sinds lange tijd trilde de bloedstollende krijgskreet der berg-Cherokees weer over de jachtvalden hunner voorvaderan
Dit was het ene
Langs een heuvelhelling geloppeerda een klein onderdeal van de cavalerie In de richting waar de Naamloze Vallei moest liggen De commandant, een sergeant, had inlichtingen gekregen dat ook daar nog blanken woonden, die moestan snel weggevoerd worden Het landschap lag als uitgestorven onder de brandende zon Beekbeddingen lagen droog verzand. Groezelige schuimflardan wapperden als afgescheurde gordijnen van de stomende paardelijven Soldaat en paard stikten van de hitte stikten van de dorst, da dorst, de humeuren waren dienovereenkomstig.
Dat was het andere
En het ene en het andere botste in een arroyo (droge rivierbedding) op elkaar. „Indianen!" schreeuwde een cavalerist Het verontrustte niemand, het was ook maar een heel klein groepje, de soldaten grepen ook niet naar hun wapens, er heerste immers geen oorlogstoestand De sergeant bracht de aanstormende roodhuiden het vredesteken Maar tot zijn ontzetting zag hij hoa ze zich verspreidden en over de gekromde hals van hun mustang de boog spanden. „Kijk uit!" brulde hij „Te wapen!" en hij rukte zijn geweer uit het zadelfoedraal Reeds snorden de eerste pijlen, schoten knaiden in het wilde weg
Gillend joegen de Indianen in een carrousel om het detachement heen, pijl na pijl op hen verschietend, maar de soldaten waren ervaran veteranen uit talrijke Indianenoorlogen, bovendian waren zij in de meerderheid Wederom waren het de Cherokees die zich uit de strijd terugtrokken.
Een hunner was door een kogel aan da arm gewond, van een ander was de mustang onder hem weggeschoten, maar één der anderen had hem met een weerlichtsnelle greep, zó in volle galop, van de grond achter zich op de paarderug getrokken Zij begrepen dat zij ook nu niet tegen de bleekgezichten opgewassan waren, daarom stormden zij weg maar in hun jakkerende krijgskreet lag de dreiging besloten van een totale oorlog, die te vuur en te zwaard zou worden uitgevochten
„Donders," bromda de sergeant, rood en zwetend van opwinding „Dat ruikt niat goed, jongens, de hel is hier losgebarsten! Wat zou die rode duivals in d'r bol geslagen zijn?"
Niemand wist het Met hanstige handen herlasdden de soldaten hun geweer, terwijl zij ongerust rondloerden „Wat een boeven!" morde er een verontwaardigd „Vallen zomear aan zonder iets te zeggen! Dat is toch geen manier"
„Van mij krijgen ze geen pardon meer!" snauwde een ander „Het zijn onbetrouwbare honden!"
„Luister!" kapte de sargeant alle gebrast af „We gaan nu verder, maar onder beveiligingsmaatregelen Luke, rijd jij als verkenner honderd meter vooruit, maar vermijd het bos en zorg ervoor dat we elkaar kunnen blijven zien Bespeur je onraad, vuur dan je gewear af en kom zo hard als je paard kan lopen terug En jongens voegde hij eraan toe, „we zouden er goed aan doen een beetje spoed erachter te zetten Wia weet verkeren de lui die wij moeten evacueren, al in moeilijkheden' Voorwaarts — in galop!"
Onverschrokken an grimmig denderdan zij weg, het geweer thans tot vuren gereed over het zedel Zij waran even geschokt en verontwaardigd als de Cherokees daarevan toen die zonder enig motief uit de kloof werden weggeschoten.

Zo lagen de zaken dus Maar de McKee's wisten daar niats van Niets
Martje stond met een hengel op een wiebelende rolsteen in de Forellenbeek, bij da mooie diepe kolk onder de oude platsan, waar ze doorgaans altijd wel iets ving Maar nu was de fiere, schuimende Forellenbeek geslonken tot een lui stroompje dat fluisterend tussen de stenan kulerde

Het wee om ar driftig ven ta worden — juist nu ze zo'n zin had in verse forel! Dia weren in dit seizoen zo vet als als nou ja, zo vet ale een lekkere forel dient te zijn Maer dit lule water maakte de vissen ook lui
De trekdrift was arult en om voedsel hoefden ze zich niet druk te maken, met da muggen- en vliegenplaag van deze Indiaanse zomer waran ze tot kokhalzens-toa overvarzadigd
Martje paste al haar listan toe maar gaen beweging was er in de groena diepte van de kolk te krijgen.
Opeens keek zij op Achter haar, uit de woudrand, naderde hoefgetrappal Het moesten verschillende paardan zijn . . . — ja hoor Indianen, een klein troepje!
Martje liet een jodelende krijs los, terwijl ze naar hen wulfde „Deg rode broeders!"
Met een ruk toomde de voorste Cherokaa zijn mustang in Zijn van zweet en vet glimmend gelaat was vertrokken van woede en haatjegens de blanken die onbetrouwbare honden, tegen wie ze vandaag twee keer hadden gevochten! En nu zag hij daar bij da beek een bleekgezichtenkind met geel haar, een meisje in jongenskleren
Dood! Dood! bonsde het gloelende bloed in zijn slapen en zijn hand tastte reeds naar de tomahawk, toen hij een stem achter zich hoorde
„Dat is de **papoose** van de Vallei! Da totem der Cherokees staat over haar!"
Met een grom draaide de driftkop zich om „Het is een bleekgezicht en da strijd heeft alle taal tussen de Cherokaes en de bleekgezichten vervangen!"
„De bleekgezichten van de Vallei hebben onze broeder Zwarte Havik zout en tebak gegeven. De totem der Cherokees staat over hen!" herhaelde da andar koppig
Even aarzelde de man met de tomahawk Hij was verblind door razernij, doch de totem van zijn stam was hem heilig
„'nGéh!" snauwde hij plotseling „Het Geelhaar zal nu leven, maar Earste Bever neemt haar meda Flitsend Mes, Vader der Wijsheid, zal over haar beslissen!"
Met een schreeuw steigerde zijn mustang in de achterbenen en kogelde het volgende moment op Martje toe.
Te laat zag zij het gevaar het maedogenloze, van haat vertrokken gelaat, de gale gloed in de wolve-ogan, da hand als een bankschroef dia zich naar haar uitstrekte
„Grézal!" gilde Martje nog

Op da lule stroom van da Forellenbeek dobberde sloparig een hangel weg — en laat nu toch nèt op dat moment een evan lula, traga en buitengawoon vette forel uit da kolk naar boven komen en mat een soort geeuw in Martje's aas bijten . . .
Da vis was gevangen Martje was gevangana Arma Martja wat zal er van haar warden?

dijes en datjes van Donald Duck

DROOMPAARDJE

's Avonds in het lakenlaantje
Wacht een paardje, uit met goud,
Wit is 't huidje, goud de teugels,
Glinst'rend goud het bit en beugels,
't Trappelt met zijn hoefjes stout.

Vonken schieten weg als sterren,
Zig-zag, zig-zag, door de laan
't Witte paardje heft zijn lijfje,
't Hinnikt parelend: „Zeg waar blijf je?"
Ben je klaar om mee te gaan?"

Hoefjes als kristallen kelkjes,
Galopperen, klik, klik, klik . . .
Rinkelen, tinkelen door het laantje,
Weg van 't wollen dekenbaantje,
Boven op het paard zit . . . ik.

LAAT DE WIND MAAR RUIMEN

Natuurlijk wil je graag weten wat voor weer je in de vakantie krijgt Je luistert naar het weerbericht door de radio of telefoon en je kijkt naar het weerkaartje op de tv.
Soms hoor je dan spreken over een krimpende of ruimende wind En je vraagt je af wat dat precies betekent
Wel, bij een krimpende wind draait de wind in een richting die tegenovergesteld is aan die welke de wijzers van de klok gaan, dat wil zeggen bijvoorbeeld van zuidwest door zuid naar zuidoost
Een krimpende wind geeft bijna altijd mooi weer Draait de wind in de andere richting, dus van zuid naar noordwest bijvoorbeeld, dat is een ruimende wind, dan is er grote kans op beter weer met opklaringen
Je ziet dus dat het van veel betekenis voor het weer kan zijn hoe de wind draait

HEB JE DIE AL?

Ook per postzegel kun je aantrekkelijke vakantiebestemmingen vinden Het plekje dat je hier ziet, is in één dag per auto of trein uit ons land bereikbaar Wij zijn hier namelijk in de omgeving van 't schilderachtige stadje Vianden in het Groothertogdom Luxemburg. Het stadje ligt aan de rivier de Our en heeft zeer veel bezienswaardig-

heden, o.a. een grote burcht op een hoge rots Op deze postzegel zie je een stuwdam die men ongeveer anderhalve kilometer ten noorden van Vianden in de Our gebouwd heeft Hierdoor is een groot meer ontstaan, dat niet alleen voor de elektriciteitsvoorziening (witte steenkool) zal zorgen, maar ook een watersportcentrum wordt met een boothaven en een groot kampeerterrain Deze zegel is er een uit een serie van drie De 2 frs.-zegels laat de turbines van de elektrische centrale zien, de 3 frs.-zegel een deel van het grote stuwmeer, dat wordt omringd door prachtige dennenbossen

WILDTORENS

Op de Veluwa laven nog heel veel herten, reeën, wilde zwijnen, hazen en boskonijntjes Om deze dieren, zonder dat ze het merken, in hun doen en laten in de vrije natuur te kunnen gadeslaan heeft men uitkijkposten of zogenaamde wildtorens gebouwd Zo'n wildtoren is een houten bouwwerk dat op hoge palen staat bij een wildbaan of wildakker, een open plek in het bos waar de dieren vaak komen, bijvoorbeeld om te eten of te spelen De wildtorens zijn toegankelijk voor publiek en het bezoek geschiedt — meestal in de vroege avonduren — altijd onder leiding van een jachtopziener Het spreekt vanzelf dat je op de uitkijkpost muisstil moet toekijken Maak je lawaai of laat je je stem luid weerklinken, dan zijn de dieren als bij toverslag verdwenen

KLEIN SCHRIJVEN

Hier voeren wij weer eens een wereldkampioen ten tonele. Het is meneer Gutschalk uit West-Duitsland Hij had gelezen dat iemand in Spanje het klaarspeelde om op een briefkaart vijfduizend woorden te schrijven En omdat er altijd baas boven

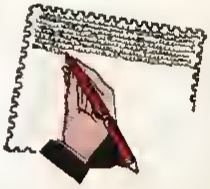

baas moet zijn, heeft hij toen meteen een Duitse postzegel gekocht en op de achterkant van dit kleine stukje papier 580 woorden weten te plaatsen. Na deze „schitterende" prestatie, riep meneer Gutschalk zich trots tot wereldkampioen „klein schrijven" uit.

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

DROMMELS! DIE WAS IK BIJNA VERGETEN! IK MOET DIE KNOL NOG HEBBEN!
?!?
WE VALLEN NIET!
DAT VALT MEE!
HIERHEEN! PFFFF... VLUG!
WEL WEL. IK BEN BLIJ DAT U TOT BETERE GEDACHTEN BENT GEKOMEN. MIJN GOEDE VADER ZEI ALTIJD: "BETER TEN HALVE GEKEERD, DAN TEN HELE GEDWAALD", EN...
ALTIJD DAT JEUGDIGE ONGEDULD!
SCHIET OP, HEER OLLIE!
HIER IS IEMAND DIE TOT INKEER KWAM, TOM POES. EN DAT IS EEN MOMENT OM EVEN BIJ STIL TE STAAN.
BAF!
SCHIET OP!
EN NU HIER MET DIE KNOL!
HET IS DROEF MAAR 'T MOET GEZEGD: HIJ IS NOG ALTIJD EVEN SLECHT.

EN NU, KNOL!! GEEF ME EEN ZAK GELD!
HIHI!
DOE NIET ZO MAL. DIE KNOL HEEFT IMMERS GEEN GELD?!
EEN AUTO DAN!
HIHI! HAHA!
ZO GRRRR.
WAAR HAALT HU DAN EEN AUTO VANDAAN?
EN DE DINGEN DIE JU HEM UIT DE LUCHT LAAT PLUKKEN HUH?
WAAR HAALT HIJ DIE DAN VANDAAN?
HUH?
UIT DE LUCHT NATUURLIJK HIHI! WAT EEN DOMME VRAAG!
HOU ME NIET VOOR DE GEK!!
AU! SCHEI UIT! DAT VIND IK NIET ENIGJES, HOOR!
HOE WERKT DIE KNOL?! ZEG OP!
HEEL GEWOON, HOOR. IK DENK AAN IETS WAAR IK VAN HOUD BIJVOORBEELD TAART...
TAART! WEERTAART! TAARTEN EN GROFHEDEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. 1964 Walt Disney Productions.

JONGENS EN MEISJES... DOE MEE!

ER IS EEN GROTE

Blue Band

KLEURWEDSTRIJD MET LIEFST **1440** PRIJZEN
40 VAN **f 100,-**; 400 VAN **f 25,-**; 1000 VAN **f 10,-**

De kleurplaten zijn overal te krijgen waar Blue Band verkocht wordt.

Haal zo'n kleurplaat of vraag moeder erom als ze Blue Band gaat kopen. Dan kunnen jullie aan die fijne kleurwedstrijd meedoen en een van de 1440 prijzen winnen. En de kansen zijn voor jullie allemaal even groot. Want in deze kleurwedstrijd wordt rekening gehouden met je leeftijd.

WAT DOE JE ALS JE WINT? Stel je voor, dat je een van die prachtige prijzen wint: f 10,-, f 25,-, of zelfs f 100,-! Je kunt dan vast en zeker een van je hartewensen vervullen. Een fiets misschien of een step. Rolschaatsen of een transistor radio. Voetbalschoenen of of... vul zelf maar in! En als je meedoet aan de wedstrijd krijg je in ieder geval... een mooi Blue Band-speldje. Wacht dus niet! Heel vandaag nog een kleurplaat. Pak je kleurpotloden, je verf en penseel. Kleur naar hartelust. Veel succes!